

200703233/1.

Datum uitspraak: 21 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/50180 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 17 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 4 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is uitsluitend een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Derhalve is geen sprake van een grief in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

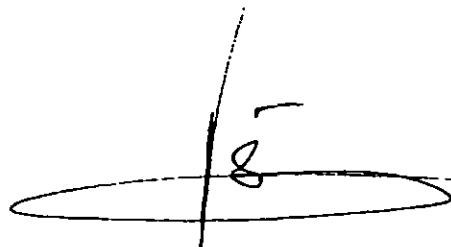
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007

156-551.

Verzonden: **21 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/50180 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Chinese nationaliteit,
IND dossiernummer 0001.11.8029,
eiser,
gemachtigde: mr. R.I.R. Denz, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. H.M. Pascha, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 januari 2006 heeft verweerder ambtshalve overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv)". Bij brief van 17 februari 2006, aangevuld bij schrijven van 28 februari 2006, is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 4 oktober 2006 ongegrond verklaard. Bij brief van 13 oktober 2006, aangevuld bij schrijven van 4 november 2006, is daartegen beroep ingesteld. Verweerder heeft op 11 december 2006 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 3 april 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

In het onderhavige geschil gaat het om de vraag of verweerder terecht en op goede gronden heeft geweigerd eiser in aanmerking te brengen voor een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling als bedoeld in artikel 14 Vw 2000.

Op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, is de Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14, aanhef en onder e, van de Vw 2000, kan blijkens het eerste lid van artikel 3.56 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 onder een beperking, verband houdend met verblijf als amv, worden verleend aan de amv:

- a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Vw 2000;
- b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en
- c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

Eiser heeft op 11 januari 2000 een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluit van 28 november 2001 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht van 3 oktober 2003 (Awb 01/69212 en Awb 01/69403) ongegrond verklaard.

Partijen zijn – in het kader van eisers amv-procedure – verdeeld over de vraag of eiser ten tijde van zijn asielaanvraag minderjarig was. Verweerder heeft aan zijn conclusie dat dit niet het geval is, het rapport van leeftijdsonderzoek van 1 december 2000 en het rapport van herbeoordeling daarvan van 24 augustus 2004 ten grondslag gelegd.

Op 27 maart 2001 heeft een leeftijdsonderzoek plaatsgevonden. In het rapport van het onderzoek naar eisers leeftijd van 27 maart 2001 is - onder meer - geconcludeerd dat eiser niet als minderjarig kan worden beschouwd ten tijde van de asielaanvraag. Eiser wordt een leeftijd van 21 jaar of ouder toegekend op 1 december 2000, de datum van het röntgenologisch onderzoek. Bij terugrekening had eiser ten tijde van de asielaanvraag de leeftijd van 20,11 jaar of ouder. Op de bij dit rapport gevoegde radiologische beoordelingsformulieren is bij het onderdeel sleutelbeen aangegeven dat sprake is van een kennelijke volledige uitrijping. Daarbij is opgemerkt dat het mediale uiteinde van de sleutelbeenderen kennelijk volledig is uitgerijpt. Open en/of gedeeltelijk open epifysairlijnen worden niet waargenomen. Epifysairlijnen zijn gesloten of verdwenen. Aan resten van gesloten epifysairlijnen, zichtbaar als dwarse botlijntjes (of delen ervan), is geen aandacht besteed. Een losse of een gedeeltelijk vergroeide epifysaire botkern wordt niet waargenomen. Randfissuren zijn verdwenen of sluitend.

Blijkens het rapport van herbeoordeling van 24 augustus 2004 wordt de juistheid van de oorspronkelijke beoordelingen door de herbeoordelingen onderstreept. De beoordelingen blijven over de hele lijn eensluidend. De conclusies betreffende de leeftijd worden derhalve gehandhaafd, zoals deze verwoord werden in het rapport van 27 maart 2001. Op de bij dit rapport gevoegde beoordelingsformulieren is mogelijkheid I, volledige uitrijping, aangegeven. Daarbij is vermeld dat het mediale uiteinde van de sleutelbeenderen volledig is uitgerijpt. Hierbij wordt geen open en/of gedeeltelijk open epifysairlijn waargenomen. Voorts is de epifysairlijn gesloten of verdwenen. Aan resten van gesloten epifysairlijnen, zichtbaar als dwarse botlijntjes (of delen ervan), is geen aandacht besteed. Een losse of een gedeeltelijk vergroeide epifysaire botkern wordt niet waargenomen. Randfissuren zijn verdwenen of sluitend.

Indien verweerder zijn besluitvorming mede wenst te baseren op het leeftijdsonderzoek, dient hij zich ingevolge artikel 3:2 van de Awb ervan te vergewissen dat het onderzoek op een deugdelijke en zorgvuldige wijze is verricht, zodat het de daaraan verbonden conclusies kan dragen. Mede gelet op hetgeen de Afdeling heeft geoordeeld in de uitspraken van 23 oktober 2003 (JV 2003, 512) en van 22 juli 2004 (LJN: AQ6583) is de rechtbank van oordeel dat verweerder in dit geval heeft voldaan aan de op haar rustende vergewisplicht en dat het leeftijdsonderzoek voldoet aan de eisen die in de jurisprudentie hieraan worden gesteld, nu op 24 augustus 2004 een herbeoordeling is geweest en de juistheid van de oorspronkelijke beoordelingen blijkens het rapport van herbeoordeling door de herbeoordelingen onderstreept wordt. Eiser had, indien hij de resultaten van het leeftijdsonderzoek betwist, een contra-expertise kunnen laten verrichten, hetgeen hij niet heeft gedaan.

Met betrekking tot de stelling van eiser dat ten onrechte niet getoetst is aan TBV 1996/1, volgt de rechtbank eiser hierin niet. Immers, verweerder komt aan de toetsing hiervan niet (meer) toe, nu eiser na herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek meerderjarig blijkt te zijn.

Met betrekking tot de stelling van eiser dat verweerder van verkeerde naamsgegevens is uitgegaan, zodat de resultaten van het leeftijdsonderzoek mogelijk niet op de persoon van eiser betrekking hebben, is de rechtbank van oordeel dat zij verweerder in zijn redenering kan volgen dat hiermee eiser bedoeld wordt, te meer omdat reeds op het W-document de naam   genoemd werd en eiser dit niet (gemotiveerd) heeft betwist.

Voor zover eiser zich beroept op klemmende redenen van humanitaire aard, overweegt de rechtbank dat de toets aan dit beleid plaatsvindt in het kader van de asielprocedure. Nu de beslissing op de asielaanvraag van eiser reeds onherroepelijk is geworden met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, d.d. 3 oktober 2003, kan dit beroep dan ook niet slagen.

Eiser heeft in beroep in dit verband tevens aangevoerd dat verweerder gebruik had moeten maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid zoals bedoeld in artikel 4:84 van de Awb. Dit beroep gaat naar het oordeel van de rechtbank niet op. Immers, artikel 3.6 Vb 2000 bevat een wettelijk voorschrift, waaraan voorwaarden zijn verbonden. Om voor deze verblijfsvergunning in aanmerking te komen dient eiser minderjarig te zijn. Nu eiser niet voldoet aan deze voorwaarde omdat na (herbeoordeling van het) leeftijdsonderzoek is gebleken dat eiser meerderjarig is, bestaat ook geen mogelijkheid om van de wettelijke regel af te wijken. Derhalve heeft het beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid geen kans van slagen.

Eiser heeft nog ter zitting gesteld dat hij mogelijk in aanmerking komt voor het generaal pardon. De rechtbank volgt eiser hierin niet, omdat een beroep op een eventueel nog in te stellen generaal pardon in deze procedure niet aan de orde is. Het beroep op een generaal pardon faalt derhalve, nu van een dergelijk beleid thans geen sprake is.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich voor zijn oordeel dat eiser ten tijde van de asielaanvraag meerderjarig was heeft mogen baseren op het leeftijdsonderzoek. Verweerder heeft derhalve op goede gronden een verblijfsvergunning op grond van het amv-beleid aan eiser onthouden.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

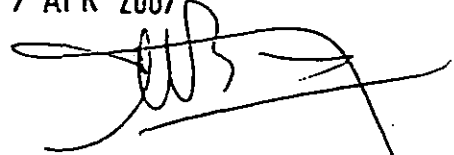
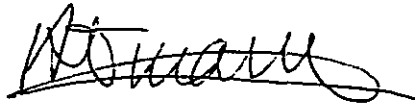

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van mr. A. Akfidan - Turan als griffier in het openbaar uitgesproken op 17 APR 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden: 17 APR 2007

Advocaat
Mr. R.I.R. Denz

Juridisch medewerk
Mr. H. Lu

Bureaumedewerk
C.T.W. van Dijk

Kantoor
Balijelaan 46
3521 GV Utrecht

Postbus 5083
3502 JB Utrecht

Telefoon: (030) 2888 61
Fax: (030) 288 66 11

E-mail: rirdenz@iscall.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
8 MEI 2007	
ZAAKNR.	2007/02233
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per fax 070-3651380

Datum: 3 mei 2007

Betreft:

IND nr.: 0001.11.8029

Uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo
d.d. 17 april 2007.

Hoger Beroep

Geeft eerbiedig te kennen,

, geboren op _____ van Chinees nationaliteit, verblijvende te _____, te
dezer zake domicilie kiezende te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46 (Postbus 5083, 3502 JB
Utrecht) ten kantore van mr. Denz, advocaat en procureur die hierbij verklaart bepaaldelijk
te zijn gevolmachtigd;

Machtiging

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende
mr. Denz, advocaat en procureur te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46, door
verblijvende te _____ bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep
tegen de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Almelo d.d. 17 april
2007 (bijlage 1).

_____ hierna aangeduid als appellant, kan zich niet verenigen met voormelde uitspraak noch
met de gronden waarop zij is gestoeld en wel op grond van de hierna volgende overwegingen:

ADVOCATEN & PROCUREURS

Grief I:

De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging:

"Mede gelet op hetgeen de Afdeling heeft geoordeeld in de uitspraken van 23 oktober 2003 (JV 2003, 512) en van 22 juli 2004 (LJN: AQQ6583) is de rechtbank van oordeel dat verweerder in dit geval heeft voldaan aan de op haar rustende vergewisplicht en dat het leeftijdsonderzoek voldoet aan de eisen die in de jurisprudentie hiernaan worden gesteld, nu op 24 augustus een herbeoordeling is geweest en de juistheid van de oorspronkelijke beoordelingen blijkens het rapport van herbeoordeling door de herbeoordelingen onderstreept wordt. Eiser had, indien hij de resultaten van het leeftijdsonderzoek betwist, een contra-expertise kunnen laten verrichten, hetgeen hij niet heeft gedaan."

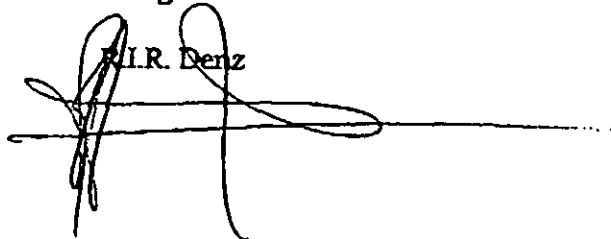
Toelichting

Zoals in beroep reeds aangevoerd was appellant financieel niet in staat om een contra-expertise uit te voeren. Bij de herbeoordeling door de Staatssecretaris zijn slechts de oorspronkelijke röntgenfoto's nogmaals beoordeeld; appellant is niet opnieuw gekeurd of zijn van hem nieuwe röntgenfoto's gemaakt. Appellant persisteert bij de door hem opgegeven leeftijd ten tijde van de aanvraag en de Staatssecretaris heeft niet op objectieve wijze kunnen vaststellen dat dit niet juist is. Aldus kan de hier bestreden uitspraak niet in stand blijven.

Om alle genoemde redenen:

- 1 Ware de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo van 17 april 2007 te vernietigen;
- 2 Ware de litigieuze beschikking d.d. 4 oktober 2006 te vernietigen;
- 3 Ware te bepalen dat de Staatssecretaris van Justitie de proceskosten in beide instanties dient te vergoeden
- 4 Ware de Staatssecretaris van Justitie op te dragen een nieuwe beslissing te nemen.

Hoogachtend,

M.R. Denz